

KRYNICZNY (1) *ai*

L sg f krynicznej.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Przymiotnik od „krynica” ‘zlewisko wodne, zbiornik z wodą’; cisterninus Cn: Sadržawki dla przechowania Ryb najlepźe bywáią/ do kthórych wodá z Stáwu álbo iákiéy Rzéki ćiecze. Ná wodźie téź Krynicznej nie dobré Ią Strum O.

Synonim: kałużny.